

Θα αντέξει η Ρωσία την κατοχή της Ουκρανίας και τις κυρώσεις;

Προεξοφλείται ότι η προέλαση των ρωσικών στρατευμάτων και η έκταση των στρατιωτικών επιχειρήσεων θα οδηγήσουν στην εγκατάσταση μιας φιλορωσικής κυβέρνησης στο Κίεβο που θα είναι υποχείριο της Μόσχας. Ωστόσο, είναι σε θέση η Ρωσία να αντιπαρέλθει το κόστος κατοχής – γιατί στην πράξη περί κατοχής θα πρόκειται – της Ουκρανίας και τις οικονομικές δυσχέρειες που αναπόφευκτα η ρωσική οικονομία θα αντιμετωπίσει εξαιτίας των κυρώσεων που σύσσωμη η Δύση θα έχει επιβάλει; Πολλοί θεωρούν ότι η Ρωσία θα είναι σε θέση να ελέγξει τις πολιτικές εξελίξεις της Ουκρανίας στηριζόμενη στους εξής παράγοντες: πρώτον,

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ
ΤΣΑΡΦΑΝΙΔΗ**

στην παρουσία για κάποιο ικανό διάστημα στη χώρα ρωσικών δυνάμεων, δεύτερον, στη στήριξη που θα λάβει από πρόθυμους φιλορωσούς πολιτικούς, τρίτον, στην ανοχή που ελπίζει να εξασφαλίσει από ένα μεγάλο μέρος των ρωσόφωνων κατοίκων της Ανατολικής Ουκρανίας και, τέταρτον, στο γεγονός πως είναι πυρηνική δύναμη. Επίσης, πολλοί εκτιμούν ότι οι κυρώσεις, όσο σκληρές και να είναι, δεν θα επιφέρουν στη Ρωσία μεγάλες απώλειες, καθώς: πρώτον, λόγω της υψηλής τιμής των υδρογονανθράκων, έχει συγκεντρώσει μεγάλα συναλλαγματικά αποθέματα και μάλιστα σε διάφορα νομίσματα, που ξεπερνούν σε αξία τα 630 δισ. δολάρια,

δεύτερον, η ρωσική οικονομία έχει καταστεί πιο αυτόνομη και δεν εξαρτάται από εισαγωγές αγαθών τόσο πολύ όσο κατά το παρελθόν, τρίτον, πολλές τράπεζες, κυρίως της Γερμανίας και της Ιταλίας και της Ολλανδίας, είναι εκτεθειμένες σε δανεισμό στη Ρωσία, τρίτον, οι κυρώσεις δεν διευρύνονται στο πεδίο της απαγόρευσης εισαγωγών ρωσικού φυσικού αερίου και πετρελαίου κυρίως από την ΕΕ και του αποκλεισμού της Ρωσίας από το παγκόσμιο σύστημα διατραπεζικών πληρωμών SWIFT που θα χτυπούσαν καίρια τη ρωσική οικονομία.

Ομως, υπάρχουν άλλοι παράγοντες που συνηγορούν στο ότι η Ρωσία μεσοπρόθεσμα δεν θα βγει αλώβητη από την περιπέτεια της Ουκρανίας, διότι: πρώτον, θα έχει να αντιμετωπίσει την αντίσταση του ουκρανικού λαού, παθητικά και ένοπλη, δεύτερον, οι όμορες νατοϊκές χώρες θα ενισχύονται στρατιωτικά ολοένα και περισσότερο με αμερικανικές κατά κύριο λόγο δυνάμεις, κάτι που συνιστά γεωπολιτικό εφιάλτη για τη Μόσχα, τρίτον, ανοίγει το κεφάλαιο μιας πιθανής σύνδεσης με το ΝΑΤΟ της Σουηδίας και της Φινλανδίας, τέταρτον, η διεθνής απομόνωσή της θα είναι ασφυκτική και δεν θα βρίσκει εύκολα συμμάχους, πέμπτον, θα αναγκαστεί να στηρίζεται από την Κίνα ολοένα και περισσότερο, με κίνδυνο οι σχέσεις με το Πεκίνο να καταστούν ασύμμετρες (ο κινεζικός δράκος θα «καταπιεί» τη ρωσική αρκούδα), έκτον, η αντίθεση στο εσωτερικό για την πολιτική στην Ουκρανία θα γίνεται ολοένα και δυσκολότερα διαχειρίσιμη, έβδομον, η οικονομία της εξαιτίας των κυρώσεων όσο περνά ο χρόνος θα συρρικνώνεται και οι χρηματοοικονομικές της δομές θα βρίσκονται σε κατάσταση αποδιάρθρωσης χωρίς πρόσβαση σε διεθνή χρηματοδότηση, όγδοον, οι εισαγωγές σε κρίσιμα ενδιάμεσα αγαθά για την παραγωγή τελικών προϊόντων σε τομείς αιχμής, όπως υψηλής τεχνολογίας, θα είναι αδύνατες, ένατον, το εξαγωγικό εμπόριο της θα πληγεί σε μεγάλη έκταση – η Ολλανδία, η Γερμανία και η Ιταλία είναι από τους καλύτερους πελάτες της –, δέκατον, οι μεγάλες εταιρείες της χώρας δεν θα μπορούν να δανειστούν από τη διεθνή αγορά και, ενδέκατον, οι πόροι της Ρωσίας είναι στην ουσία περιορισμένοι – το ΑΕΠ της είναι περίπου όσο και της Ιταλίας και θα είναι δυσχερής η χρηματοδότηση των ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία για μεγάλο χρονικό διάστημα. Για όλους τους παραπάνω λόγους η Ρωσία θα διαπιστώσει σύντομα ότι η εισβολή στην Ουκρανία αποτελεί ένα τεράστιο λάθος στρατηγικής σημασίας με σοβαρές οικονομικές και πολιτικές συνέπειες. Αντί να ενδυναμώσει την ισχύ της στον διεθνή καταμερισμό δυνάμεων θα την εξασθενίσει.